

[J. S. Foget.]

at en forlænget Krig medfører højere Priser for Landbrugsvarer, at kunne trække Rødningsplanken bort igen og dermed igen holde Landbrugets Prisudvikling nede. Det er saa ligetil, og det har selvfølgelig været en medvirkende Aarsag til Lovforslagets Fremsættelse.

Tilskuddet skal efter Lovforslaget kun gælde Flæsk, Smør, Æg og nu ogsaa Kød-konserver. Af mine Oplysninger om de opnaaelige Priser vil man have bemærket, at netop Slagtekvæg er den Vare, der ligger relativt lavest i Pris, idet man for Tiden faar 6 Øre mindre pr. kg end i 1914, kun 49 Øre pr. kg imod de 105 Øre, som man kunde tilkomme. Naar Kød ikke er medtaget, er dette efter min Opfattelse et Bevis for, at Loven netop ikke gennemføres for Landbrugets Skyld. Man ræsonnerer ganske kynisk som saa, at Kødet er et Affaldsprodukt, som nok skal komme frem i rigelig Mængde, naar blot man sørger for, at Smørret koster noget. Men vilde man vise Retfærdighed, var det dog rimeligt ogsaa at medtage Slagtekvæg.

Det er besynderligt at lægge Mærke til, at man i Aarevis har sagt, at man under ingen Omstændigheder kunde gaa med til nogen Form for Eksporttilskud til Landbrugets Produktion, og saa lige pludselig bliver Eksporttilskud det eneste saliggørende, det eneste Middel, man overhovedet kan anvende.

Hvad angaar Fragttilskuddet paa 2 Kr., er dette jo en Draabe i Havet over for en Fragtstigning paa 6 Kr., og det vil langtfra udjævne den Uretfærdighed, der blev begaaet, da man eksproprierede Rug og Hvede til 18 og 19 Kr. for derefter enten helt at forbyde Køb af Majs eller tilbyde Majs til ca. 22 Kr.

Men, som sagt, Forslagets hele Grundlag er forkert. Prisstigningen fremtvinger Regeringen alligevel paa anden Maade. Forslagets hele Opgave er ganske klart kun den at lokke Landbruget til at fortsætte sin Produktion for saa siden at kunne regulere Prisen nedad ved at ophæve Loven, naar man faar Brug for det.

Det staar klart, at de Kræfter, der staar bag ved de Konservative og Socialdemokratiet, ser med største Velvilje paa en saadan Lovgivning, men det er intet mindre end et Forræderi mod de radikale Landbovælgere, naar det radikale Parti her optræder som Støtteparti ogsaa for denne Lov. At Husmandsforeningernes Bestyrelser, der i stor Udstrækning bestaar af Ikke-Landmænd, kan faas med til dette, forbavser ikke,

men jeg vil haabe, at det maa give det Bagslag, som en saadan Handling har forjænt.

Jeg beklager de Landmænd, der i denne Sal, tvunget af Partiinteresser, skal stemme for dette Makværk. Partiet Venstres Stilling er jo ikke længere saa klar efter det Ændringsforslag, der blev fremsat i Folketinget i Gaar. I Princippet har man i Virkeligheden derigennem anerkendt en Sterlingkurs paa 20,70, og man synes saaledes ikke at stille sig stort anderledes end Regeringspartierne og de Konservative. Vi ser vel, at en Betingelse for, at Venstre vil gaa med til 20,70, er, at London-Noteringen paa Dollar i 6 Ugers Gennemsnit skal have ligget under 4. Jeg har derfor undersøgt dette Spørgsmaal, og det viser sig, at London-Noteringen for Dollar i de sidste Dage af August laa paa 4,35 for derefter at falde til 4,02—4,06 og senere til 4,02—4,04, men New York-Noteringen for Sterling, der dog maa betragtes som den reelle Køber-Notering, ligger paa 3,93, altsaa under 4. Hvor betryggende Garantier man fra Venstres Side har fra England, ved jeg ikke, men det forekommer mig ikke saa lidt farligt at stole paa, at London-Noteringen for Dollar ikke vil gaa under 4, efter at den i 2 Maaneder har ligget paa 4,02. Og hvis man ikke føler sig sikker i saa Henseende, er Venstres Stilling nøjagtig den samme som Forslagsstillernes, nemlig en Sterlingkurs paa 20,70.

Maa jeg i den Anledning have Lov til at stille et direkte Spørgsmaal til det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch). Jeg takker for den interessante Redegørelse for de Forhandlinger, der gik forud, men jeg bed Mærke i, at det ærede Medlem forklarede, at man ved en Forhandling mellem Landbrugsraadet og Ministeriet havde udarbejdet et Grundlag, svarende til det Ændringsforslag, som Venstres Side har stillet, men at man fra Regeringens Side senere erklærede, at man ikke kunde acceptere det. Maa jeg da tillade mig at spørge det ærede Medlem: Føler det ærede Medlem sig fremdeles bundet til det Grundlag, der ikke længere forhandles om, føler det ærede Medlem sig forpligtet til at fastholde det Grundlag, som Regeringen har forkastet under Forhandlingerne, eller vil det ærede Medlem ogsaa under de fremtidige Forhandlinger, hvad der jo har stor Interesse, fastholde, at man fra Landbrugets Side kan nøjes med en Sterlingkurs paa 20,70?

Det er min Tro og mit Haab, at Behandlingen af dette Lovforslag her i Rigsdagen kun er en Ouverture til, hvad der herefter vil ske ude i det arbejdende Landbrug.